

Sygn. akt I ACz 2051/12

POSTANOWIENIE

Dnia 21 listopada 2012r

Sąd Apelacyjny w Poznaniu Wydział I Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSA Bogdan Wysocki (spr.)

SSA Mariola Głowacka

SSA Marek Górecki

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 21 listopada 2012r

sprawy z powództwa (...) spółki z o.o. (...) sp.k. z siedzibą w G.

przeciwko D. K. i A. K.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanych

od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 18 października 2012r

w sprawie o sygn.I Nc 284/12

w przedmiocie kosztów postępowania zabezpieczającego

postanawia:

1. zmienić zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób, że ustalić koszty zastępstwa procesowego powoda w postępowaniu zabezpieczającym na kwotę 1.800zł (jeden tysiąc osiemset złotych) i w związku z tym zasądzić solidarnie od pozwanych na rzecz powoda koszty zastępstwa adwokackiego w tym postępowaniu w kwocie 1.800 zł (jeden tysiąc osiemset złotych) a w pozostałej części wnioszek powoda o zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego oddalić;

2. w pozostałej części zażalenie oddalić;

3. zasądzić od powoda na rzecz pozwanych kwotę 702,50 zł (siedemset dwa złote pięćdziesiąt groszy) tytułem części kosztów postępowania zażaleniowego.

/-/ M. Górecki /-/ B. Wysocki /-/ M. Głowacka

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem sąd I instancji, uwzględniając wniosek powoda, zasądził od pozwanych solidarnie na jego rzecz koszty postępowania zabezpieczającego, obejmujące opłaty i wydatki w kwocie 14.922 zł (punkt 1 orzeczenia) oraz ustalił koszty zastępstwa adwokackiego w tym postępowaniu na kwotę 7.200 zł i zasądził tą kwotę solidarnie od pozwanych na rzecz wnioskodawcy (punkt 2 postanowienia).

Postanowienie to w całości zaskarżyli pozwani, zarzucając naruszenie przepisów art. 102 kpc, art. 104 kpc oraz art. 109 § 2 in fine kpc i wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia i zasądzenie na ich rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Z uzasadnienia środka zaskarżenia można wnioskować, że skarżący domagają się nieobciążania ich kosztami postępowania zabezpieczającego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie w pewnej części zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy nie wskazał podstawy prawnej przyznania powodowi prawa do żądania zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zabezpieczającym według stawki 7.200zł.

W rzeczywistości przyznanie powodowi zwrotu kosztów wynagrodzenia adwokackiego w tej wysokości nie znajdowało podstaw faktycznych i prawnych.

Przepisy wchodzącego w grę Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm., dalej powoływanego jako „rozporządzenie”) nie określają *expressis verbis* stawek wynagrodzenia należnego adwokatowi z tytułu reprezentowania strony w postępowaniu zabezpieczającym.

Oznacza to, że znajduje tu zastosowanie zasada wyrażona w przepisie § 5 rozporządzenia, nakazująca w takim przypadku przyjmować stawki w sprawach o najbardziej zbliżonym rodzaju.

Nie ulega wątpliwości, że w stosunku do postępowania zabezpieczającego najbardziej zbliżonym rodzajowo jest postępowanie egzekucyjne (por. art. 743 § 1 kpc).

W tej sytuacji wynagrodzenie adwokata podlega ustaleniu zgodnie z przepisami § 11 pkt. 7 w zw. z § 6 rozporządzenia.

Zważywszy na wartość przedmiotu zabezpieczenia oraz, że w sprawie nie było prowadzone postępowanie zabezpieczające z nieruchomości, minimalna stawka wynagrodzenia adwokackiego wynosiła zatem 1.800 zł (§ 11 pkt. 7 w zw. z § 6 pkt. 7 rozporządzenia).

Należy dodać, że w sprawie nie było podstaw do stosowania stawek wyższych, niż minimalna. Złożenie wniosku o zabezpieczenie nie wymagało szczególnego nakładu pracy i ograniczało się do sporządzenia kilkudziesięciu pisma.

Z tych przyczyn na podstawie przepisów art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

Dalej idące zarzuty i wnioski zażalenia są bezzasadne.

Skarżący nie uprawdopodobnili nawet, aby po ich stronie zaistniały szczególne okoliczności, uzasadniające nieobciążanie ich kosztami postępowania zabezpieczającego na podstawie art. 102 kpc.

Nie było w tym względzie wystarczające ogólnikowe odwoływanie się do koniunktury rynkowej i zatorów płatniczych.

Bez znaczenia natomiast była okoliczność, że już po wydaniu nakazu zapłaty i poniesieniu przez powoda kosztów zabezpieczenia strony doszły do porozumienia co do formy spłacania przez pozwanych zadłużenia i powód wycofał zajęcia kont bankowych.

Nie ma podstaw w każdym razie do przyjęcia, że w ten sposób doszło do ugody w rozumieniu przepisu art. 104 kpc.

Nie oznacza to też, że poniesione przez powoda koszty postępowania zabezpieczającego nie były uzasadnione.

Z tych przyczyn na podstawie przepisów art. 385 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc Sąd Apelacyjny orzekł jak w punkcie 2 postanowienia.

O należnych skarżącym kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono (punkt 3 postanowienia) na podstawie przepisów art. 98 kpc i art. 100 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc.

Wnioski zażalenia ostatecznie uwzględniono w ok. 24 % (5.400 zł/22.192 zł), zatem w takim stosunku pozwanym przysługuje zwrot kosztów postępowania.

Poniesione przez nich koszty wyniosły łącznie kwotę 2.927 zł (1.110 zł opłata od zażalenia oraz 1.817 zł koszty wynagrodzenia adwokata).

Powód zobowiązany jest zatem do zwrotu z omawianego tytułu kwoty 702,50 zł (2.927 zł x 24%).

/-/ M. Górecki /-/ B. Wysocki /-/ M. Głowacka